

Udenrigsministeren (*Gustav Rasmussen*): Jeg vil gerne først takke de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget, og dernæst vil jeg gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Spørgsmaal, der blev rejst.

Jeg burde maaske allerede første Gang, jeg havde Ordet, have gjort nogle Bemærkninger om den Maade, paa hvilken Danmarks Kvota skal indbetales, et Spørgsmaal, der rejstes af det ærede Medlem Hr. Hauch. Efter Reglerne er det saadan, at ethvert Medlem til Fonden skal indbetale enten 25 pCt. af sin Kvota i Guld eller 10 pCt. af sin Beholdning af Guld og amerikanske Dollars paa det Tidspunkt, da Fonden træder i Virksomhed, idet man skal tage den Beregningsmaade, der giver det laveste Tal, og det vil i vort Tilfælde sige de 10 pCt. Hvis man rundt regner, at vor Guldbeholdning er 50 Mill. Dollars, vil det altsaa sige, at vi skal betale 5 Mill. Dollars i Guld eller amerikanske Dollars som Afdrag paa vor Kvota, og Resten skal saa betales i danske Kroner, hvilket i Virkeligheden vil sige, at de blot opføres paa en Konto i Nationalbanken.

Med Hensyn til vor Andel i Banken gælder den Regel, at kun 20 pCt. af Aktiekapitalen skal betales straks, og det sker paa den Maade, at der betales 2 pCt. i Guld eller i Dollars og 18 pCt. i danske Kroner. Lande, der har været besat under Krigen, kan dog opsætte $\frac{1}{4}$ af Indbetalingen i Guld og Dollars i indtil 5 Aar, saa at de resterende 80 pCt. af Aktiekapitalen udgør en Reserve, der staar til Raadighed til Dækning af de Tab, som Banken maatte lide.

Det ærede Medlem Hr. Steincke stillede mig en Række Spørgsmaal, og jeg er bange for, at jeg maaske bliver nødt til at bede om det ærede Medlems Hjælp til at finde de Paragraffer i Overenskomsterne, som han henviste til.

Den første var vistnok Artikel IV, Afsnit 5, c., Pkt. 1. sammenholdt med Pkt. 2. Det er Reglerne om de 10 pCt. Det er jo Regler, som først gælder, efter at Overenskomsten er traadt i Kraft; de har ikke Hensigt paa Fastsættelsen af Begyndelseskursen, men fastslaar, i hvilket Omfang man kan ændre den Kurs, der een Gang er fastlagt. Reglerne gaar ud paa, at ethvert Land kan forhøje eller nedsætte sin Valuta inden

for 10 pCt. uden Samtykke og mellem 10 og 20 pCt. afhængig af Fondens Samtykke, men saaledes, at disse Procenttal forstaaes som Totalsummen af alle Ændringer.

Jeg tror, at det ærede Medlem derefter spurgte, om man kunde ændre Kursen saa tit man vilde. Det kan man efter min Mening inden for de i Overenskomsten fastsatte Grænser, men man kan altsaa ikke ændre den med 10 pCt., saa tit man vil. Hvis man een Gang har ændret den med for Eksempel 8 pCt., har man kun 2 pCt. at operere med paa egen Haand, det vil sige uden at Fondens Samtykke er en Betingelse.

Det ærede Medlem spurgte tillige om Artikel III, 3 b. — det er vist den om Indbetalingen. Er mon ikke dette Spørgsmaal bevaret ved det, jeg lige sagde i Anledning af det, det ærede Medlem Hr. Hauch spurgte om? (*Steincke*: Jo!).

Endvidere er der Spørgsmaalet angaaende Artikel XIII, 1ste Afsnit, der drejer sig om Hovedsædet og eventuelle Filialer. Jeg forstaaer, at der er rejst Spørgsmaal om Ønskeligheden af at faa et Filialkontor anbragt i Danmark. Jeg maa sige, at jeg er ikke bekendt med, at der har været Planer fremme i saa Henseende, men hvis vi for Eksempel havde Valget mellem Internationalt Landbrugsinstituts europæiske Afdeling og et eller andet Kontor under disse Overenskomster, vilde jeg for mit Vedkommende stemme for Landbrugsinstituttet.

Endelig spurgte det ærede Medlem, hvorfor Danmarks Kvota først nu har kunnet fastsættes. Dertil vil jeg gerne svare, at den skal jo fastsættes paa en international Konference, og det er den, som netop har fundet Sted i disse Dage. Danmarks Kvota kunde ikke fastsættes, da de andre Landes Kvota blev bestemt, nemlig i Juli 1944, af den Hovedgrund, at vi ingen Regering havde, og at Tyskerne sad i Landet. (*Steincke*: Det gjorde de mange andre Steder!). Jeg synes, det ærede Medlem siger, at det gjorde de mange andre Steder, men de allerfleste af disse andre Lande havde i Modsætning til Danmark Regeringer; den norske Regering sad i London.

Det ærede Medlem Hr. Lannung gjorde nogle Bemærkninger om Kronekursen og sagde herom, at han havde forstaaet det saaledes, at man kun kunde nedsætte Kronen med 10 pCt. uden Godkendelse.